

Í dag

DEMOKRATISKA SOSIALISMAN

KAPITALISMAN er allastaðni í afturgöngd. Kommunisman valdar í dag einum stórum parti av heiminum; men einræðiskommunisman unnar ongum frælst liv. Aftursvarið til hesar harðrendu hókar í samfelagslivinum er eittans: DEMOKRATISKA SOSIALISMAN, soleiðis sum hon er skrásett í stevnu javnaðarflokksins í frælsu londonum í Europa og annars har, hon so magnfult tekur seg upp, eitt nú í Indiu, har Nehru er forsprikari fyri einum demokratiskum, sosialistiskum samfelag.

ADALMÁL demokratisku sosialismunnar er at skapa arbeiði til allar hendur, rættvísu úrtøku av arbeiðinum, rættvist býti av byrðunum, øllum somu møguleikar at koma fram í livinum, fálhoga sosiala trygd til øll, gróður fyri menning og mentan øllum fólkinum til frama og ognar — eitt vælferðarsamfelag, ið veitir hvørjum einstakum borgara vinnuligan, sosialan og mentummarligan tryggileika.

EINANS ein fylking av demokratisku sosialismuni verður at tryggja allari mannaættini eina sanna menniskjastliga tilveru.

MUNUR ER Á

Undir fólkaflokksstýrinum gjordust skattabýrðurnar munandi stórrar, og tollurin hækkaði við risastigum, men samstundis við hesum stórhækkingum minkaði skipaflotin við 5500 tonsum

varð einki gjørt til muns fyri at bota um korini hjá gomlum, avlommum, sjúkum og øðrum treingjandi, kom steðgur í alla havna- og vegabygging — varð roynt at taka av alla minstuløn o. s. fr.

Tað eru yndisorð Dagblaðsins, at javn aðarmenn skulu hava lovað minni skatt og minni toll; men mugu sjálvt fólkaflokksmenn trúgva, at hetta var gjørt aftaná 8 rakurum undir fólkaflokksstýri?

Eisini undir hesum stýrinum eru hækkingar farnar fram, men um somu tíð — eru skip komin í hóptali, hava vit fingið fólka-, avlams- og einkjupensjón, barnatrygd o. a. — er gongd komin á havna- og vegabyggingina.

Hava fiskimenn fingið hægri minstuløn og prívíðbót og 6 pst fritíðarløn.

Tað er munur á at krevja pening og einki tala aftur og at krevja pening og lata aftur við rentu.

STUKUSKIFTI, í Dagblaðnum 3. mars lesur ein hesi forvitnisligu orð: „... vóru landsstýrisfólkarnir (t. e. fólkaflakkurin og sambandið) undan seinasta vali samdir um at fólkapensjónin skuldi fremjast, men útsettu tað til aftaná valið.“

Tað lagna hendi, at aftaná valið var fólkaflakkurin imóti fólkapensjónini og vildi einans ganga við til at

„... BOTA UM VERSTU BREKINI Í SOSIALLÓGGAVUNI.“

adrir SIGA:

»NORÐLÝSIÐ«, ið steintagdi um bergholið í Norðoyum, meðan fólka-

fólkaflakksstýrið bóldi uppskotinum, men sum snøggliga fekk so ovurstóran ans fyri bergholinum, tá javnaðarmenn komu í landsstýrið og tóku sær av málinum, skrivar:

»Sosialurin hevur so mangan undirstrikað, at tað var javnaðarmáðurin Richard Jacobsen, sum reisti bergholmálið í Norðoyum, spell at flokkurin nú hevur svikið hann og slept bergholi hansara á bláman. Eisini eftirmaður Richards, Pól Jacob man hava lagt mál-ið fram av nýggjum, men heldur ikki hann hevur fingið somdir av sinum partamonnum, tað gongur sjón fyri søgn.

Vit mega allir harmast um, at vit einki berghol fingi ...«

TAÐ ER VERULEIKI

AT fritíðarlønin, ið Erl. Patursson gjøga um 9 ár sum Fiskimannafelagsformaður, ikki hevði sett skjótið á, longu varð framd annað árð eftir, sum javnaðarmenn komu í landsstýrið, og at minstalønin, ið sami maður fekk skert úr 800 niður í 650 kr. nakað um sama munið varð hækkað uppi 900.

11. april byrjar rættargöngin móti tyska brotsmanninum Adolf Eichmann, ið er ákaerur fyri at hava dripið 6 milj. jodar.

TAÐ fyrsta teir gjørdur, tá teir høvdu fingið hann í einrúm, var at lata hann spílnaknan og leita eftir vápnum ella giftveinum. Síðan rívu teir heftiplástið av muninum fyri at kanna eftir, um hann hevði giftkapslar skrúvaðar uppi tenninar. Tá segði Eichmann fyrstu orðini:

— 15 ár eru farin, eg havi ikki droymt um hetta — eg havi einki fíkt í tonnum.

Hinir søgdu einki. Teir leitaðu. Undir vinstra armi raktu teir við SS-tekiníð, tað var nærum kamað burtur. Tá hetta var löggt, sigur Yigal:

— Hvor eru tygum?

— Eg eri Adolf Eichmann, var hitt kvika svarið.

Málið var greitt. Eingin hevði nevnt hansara navn, eingin hevði biðið hann viðgengið — og Eichmann legði aftrat: — Eg eri fullvisur í, hvat hetta er. Eg veit, at eg nú eri í hondum israelsmanna.

Rætt var hugsað, sjálvt um hebraiskt orð ikki var nevnt.

Í 15 ár var hann jagaður. Nú var löggt.

PRÓGVÍÐ

FRÁ einum joda, ið ofta ferðaðist í Argentina, fingi teir at vita, at kona Eichmann var upptafur gift við einum Richardo Klement. Hann arbeiddi á Mercedes Benz-verksmiðjunum og búði nærhendis Buenos Aires.

3 israelsmenn fóru til Argentina: Yigal, Gad og Dov. Har yviri fingi teir hjálparmenn aftrat sær.

Teir leigaðu sær rúm út móti gotuni, har Klement ferðaðist hvønn dag til og frá arbeiði. Gjøgnum »møllhol« í garðinum eygleiddu teir hann í kikara. Viðhvørt leitaðu teir út á gotuna, og við væl fjaldum fototólum tóku teir myndir av honum og sammettu teir við myndir frá vælmaktsdøgum hansara í Týsklandi.

Teir vóru í mongum føri ógvuliga likar, heddin hin sama, eygnaliturin meinkur o. s. fr., men avgerandi prógv høvdu teir einki.

Tað fingi teir 21. mars í fjør. Eichmann helt hina vanligu leiðina; men tá hann kom aftur frá arbeiði, fór hann ikki í bussin, sum hann var vanur til; men inn í eina blómukrabbúð og kom út aftur við blómutyssi í hondini.

Har var prógvíð: Eichmann giftist hin 21. mars 1935. Hetta var silvurdrúleypsdagur hansara. Tað var eingin orsök hjá seinra manni frá Eichmann

Tá Adolf Eichmann varð tikin

at halda silvurbrúðleyp hjá fyrra manni hennara. Klement var Eichmann.

Teir fjarritaðu beinanvegin heim til Israel: »Maðurin er maðurin«.

HANDTIKIN

NÚ var eftir at taka hann. Teir vistu, hvar Eichmann fór av bussinum, og frá bussinum hevði hann ein fittan tein til hús. Kl. 18.30 vóru teir til reiðar einar 50 metrar frá bussstoppistadnum. Gad stóð og lat sum hann valdi um motorin á bilinum. Dov stóð á brúgvakantinum og skimaðist rundan um seg, eins og hann einki hevði við bilin at gera. Yigal sat inni í bilinum.

Eichmann komur framvið; men nú rakar Yigal við. — At Eichmann tekur hondina niður í lummán. »Revolvarie, fleyg tað gjøgnum heysin á honum. Hann loypir út og leitist hjálpa Gad, men teskar honum í oyrað: »Revolvari. Høgra hond. Lumman.«

Dov høvrdi hetta ikki. Hevði sjálvur segd atburð Eichmanns: leyp á hann. Bendi armin aftur um bak og høvdið afturá. Eichmann rembið seg ógíliga og sparkaði av grímd. Hann og Dov bóltu niður í veitina, men beinanvegin vóru Yigal og Gad har. Fleiri bílar komu framvið, men brátt høvdu teir Eichmann í bilinum.

Teir bendu hann niður í bilin. Dov helt høvdi hansara. Gad hondum hans ara, meðan Yigal legði seg á kne oman á sein hansara. Hurðin varð afturlatin. Bílstjórin setti ferð á. Alt saman hevði tikið 27 sekund.

Nú koyrdu teir til eini hús 30 kmuttanfyri Buenos Aires: eini hús, teir høvdu leigað til endamálið, og har teir høvdu gjørt serstakt fangarúm til Eichmann.

SIJUKLINGURIN

HINIR skiltu ikki, hvi Yigal snøggliga skar í skellilátur. Hann hevði stungið hondina niður í lummán hjá Eichmann og har funnið eina lummalykt. Hetta var jú eisini í skjýmingini. Hinir svaraðu ikki. Tað var avtalað, einki orð at siga, so Eichmann um hetta mundið ikki skuldi gruna, hvørjir teir vóru. Bert bílstjórin mælti nokur orð á týskum: »Ligur tú ikki stillur, fært tú eina kúlu gjøgnum kroppin.«

Teir koyrdu varliga, so politíið ikki skuldi koma upp í leikin. Tá einastaðni vóru bummararnir niðri. Fyri at Eichmann ikki skuldi fáa rópt um hjálpa,

klistraðu teir heftiplástur uppá munnin á honum.

VIÐ HÚS

KOMNIR til hús fóru teir at kanna Eichmann nærri, og tá var tað, hann viðgekk, hvor hann var og segði orðini, ið eru upptafurtikin fyrst í greinini. Í fleiri dagar og natar hildu teir vakt yvir fanganum.

Um kvöldið, tá teir skuldu fara, góvu teir Eichmann kaffi við »bedovilsie« í. Teir lótu hann í finan slábrokk, og so varð hann borin út í ein stóran, snutligan bil.

Á HEIMFERÐ

TEIR koyrdu út á flogvøllin, og her fóru øll varliga um »hin sjúka miljonærin«. 2 arbeiðarar á flogvøllinum börubona út til flogfarið. Við hvørja liðuna gingu »sjúkrapassararnir, Dov og Gad, meðan Yigal gekk aftaná, hann bara fylgdi »sjúklinginum«.

Passini vóru øll í lagi. Teir hildu nú leiðina til Vesturafrika. Hvarja ferð »sjúklingurin« byrjaði at rakna við aftur, fekk hann meira kaffi...

TAPET!

TAPET!

Eg geri kunnngt, at eg havi tapet til sølu. Nýggj sending heimkomin.

Gunnar Mouritsen.
Niels Finsensgade 48. tlf. 2167.

FÆRØSK MARGARINE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆRØSKT PRODUKT

FINT PRODUKT

Skipafelagið Føroyar

TELEFON 1225

Tórshavn